Man gik derpaa til det sidste Punkt paa Dagsordenen, som var: Forespørgsel af den 4de Landsthingsmand for 6te Kreds (Mogensen) til Finantsministeren.

Mogensen: Efter Indrømmelse af det høitærede Thing skal jeg tillade mig at fremsætte følgende Forespørgsel til den høitagtede Finantsminister: „Agter den høitagtede Finantsminister, ifølge den tidligere stedfundne Undersøgelse, at foretage Skridt til en Anlæggelse af en Havn ved Færgestedet Spodsbjerg paa Langeland?" — Jeg skal nu tillade mig at motivere denne min Forespørgsel. Det er af meget stor Betydning baade for Lolland og Langeland, om der kunde blive bragt en bedre Postforbindelse tilstede mellem disse Øer end den, der nu existerer. Grunden, hvorfor Posterne nu meget ofte blive opholdte paa et af Færgestederne, hvorfra de skulle udgaa, nemlig enten Spodsbjerg og Taars, eller Nakskov, er den, at Skibene ikke til enhver Tid kunne anløbe Spodsbjergbro, idet denne Bro er udsat for Søerne i Storebelt, saaledes at naar Vinden er østlig, er Søgangen der saa stærk, at intet Fartøi kan lægge til Broen. Naar der derimod blev anbragt en Havn paa dette Sted — og det behøvede ikke at være nogen betydelig Havn, det var tilstrækkeligt, at den kunde optage mindre Seilskibe —, saa vilde denne Ulempe været fjernet, og saa vilde Posterne kunne gaa deres regelmæssige Fart derovre. Det er imidlertid ikke alene Lolland og Langeland, der vilde have Fordel af et saadant Anlæg, men det vilde ogsaa komme flere Dele af Landet tilgode. Jeg tror saaledes at Posterne fra den sydlige Del af Fyen, fra Faaborg og Svendborg, hvormed der befordres baade Passagerer og Gods, saasom Kreaturer, vilde blive affendte over Langeland, naar man kunde være vis paa, at de altid kunde blive befordrede fra Spodsbjerg til Lolland, men det kan, som sagt, ikke lade sig gjøre, naar Vinden er paalands, og derfor vælges der i Almindelighed en anden Vei istedetfor denne, som dog er den nærmeste. Det vilde fremdeles i mange andre Henseender være til stor Gavn, om denne Fart kunde blive mere regelmæssig og uafbrudt, end den nu er. Den fynske Post vilde, som sagt, for en Del komme til at gaa over paa dette Sted, istedetfor at den nu maa gaa over Fyen, Sjælland, Falster og Lolland og tilbage igjen til den vestlige Del af Lolland, medens det vilde være meget nærmere, naar den kunde gaa den anden Tur; men dernæst er der Taasinge og Ærø, hvis Poster ogsaa vilde kunne faae en nærmere Vei til Lolland, naar de kunde gaa over Spodsbjerg, medens de nu maa gaa over Fyen, hvorved de faae en meget længere Vei at passere. Ogsaa Forbindelsen med Sjælland vilde lettes betydeligt, naar Skibe altid kunde anløbe ved Spodsbjerg. Der bliver allerede nu befordret mange Passagerer med private Dampskibe, som gaa fra Korsør til Nakskov; der bliver befordret mange Mennesker og Kreaturer paa denne Rute, og det vilde være af ikke saa ringe Betydning for Passagererne og for Posten i det Hele, om man kunde komme iland ved Spodsbjerg. Der er fra 1ste April og indtil 1ste November dette Aar befordret 1,027 Passagerer og 300 Heste med Dampstibet fra Korsør og til Lolland, og det er dog et Bevis paa, at der er ikke ganske liden Trafik der; men der vilde blive befordret endnu mange flere, naar man altid kunde være sikker paa at komme til Spodsbjergbro, men det kan man ikke. Posterne have maattet ligge 2 à 3 Dage, fordi de ikke tør gaa ud fra Taars, da de ikke ere visse paa, at de kunne komme iland ved Spodsbjerg, selv om det er nogenlunde taaleligt og godt Veir, thi saasnart Vinden er paalands, kunne de slet ikke komme til Broen; og ligeledes have de maattet ligge ved Spodsbjerg i flere Dage, fordi de ikke kunde komme ud fra Broen. Naar der derimod blev anlagt en Havn, saa vilde den skaffe saa megen Læ for Fartøierne, at baade Færgebaaden og